

PH

POLITISK HORIZONT

NR. 04, NOVEMBER 2015

PAS PÅ DANMARK

FOKUS PÅ RETSFORBEHOLDET

INDHOLD:

**HVAD ER DET, VI
STEMMER OM?**

INTERVIEW MED JARLOV

**SKEPTIKEREN, DER
ANBEFALER ET JA**

Norsk parallelaftale med
EUROPOL
HÆMMER POLITIET

Det Konservative
Folkeparti



Pas på Danmark

Derfor stemmer jeg JA den 3. december

Af **Søren Pape Poulsen** | foto **Andreas Houmann**

EU vækker følelser. Det gælder også i Det Konservative Folkeparti. Og med god grund. For hos os konservative værner vi om vores suverænitet og vores selvbestemmelse. Vi er stolte af Danmark og det samfund, vi har været med til at skabe.

Derfor har vi en helt naturlig og sund skepsis, når det handler om deltagelse i overstatslige samarbejder. Det, mener jeg, er både godt og rigtigt. Vi skal nemlig ikke deponere vores selvstændighed uden for landets grænser. Vi skal i stedet bruge vores sunde fornuft, når det handler om samarbejde på tværs af grænser. Det gælder også, når det handler om at sikre danskerne tryghed.

Som jeg ser det, er det et af vores partis fornemmeste opgaver at sikre en tryk hverdag for alle danskere. Derfor kæmper vi for et stærkt politi og for hårde straffe til forbrydere. Men uanset, hvor stærkt et politi vi har, eller hvor hård en strafferamme vi får, så kan vi ikke løse grænseoverskridende kriminalitet alene. Det kan simpelthen ikke lade sig gøre.

Det handler om blandt andet narkohandel, organiseret tyveri, menneskesmugling, børneporno, pædofili og cyberkriminalitet. Vi kan ikke vælge den grænseoverskridende kriminalitet til eller fra. Vi kan kun vælge, hvordan vi vil bekæmpe den.

Når formanden for politiforbundet, Claus Oxfeldt, i sidste udgave af Politisk Horisont slår fast, at vi ikke kan klare os uden Europol, bekræfter det mig i, at vi tager et rigtigt og nødvendigt skridt med en tilvalgsordning.

Kan vi ikke blot gøre som Norge og lave en parallelafte, kunne man spørge. Jo, men som du kan læse i

dette blad, er det ifølge nordmændene selv en dårlig løsning. Norges politi kan eksempelvis ikke søge direkte i Europols informationssystem EIS. Den mulighed bruger dansk politi i øjeblikket hvert ottende minut. I Norge foretages der kun 2.000 søgninger om året. Kun fem gange i døgnet. Måske fordi en forespørgsel uden deltagelse i Europol tager et par dage. Det venter de færreste kriminelle udlændige på.

Der er heller ingen garanti for, at vi overhovedet kan få en parallelafte. Norge har ventet i over ni år på at få accept fra alle EU-lande til at deltage i den europæiske arrestordre. Det er der heller ingen kriminelle udlændinge, som venter på.

Det er altså gambling med danskernes tryghed at satse på en forventet og forsinket efterbevilling. Der er ikke et reelt, holdbart alternativ til en tilvalgsordning, hvis vi ønsker at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet. Og jeg vil ikke gå på kompromis med danskernes tryghed.

Til gengæld vil jeg heller ikke gå på kompromis, når det handler om dansk suverænitet i forhold til blandt andet flygtninge- og asylspørgsmålet. Lad mig derfor slå helt fast: Det skal forblive på danske hænder, og det bliver det også. Lad mig derfor gøre statsministerens ord i åbningstalen til mine egne og sige: For at mane enhver tvivl i jorden vil jeg understrege, at hvis et flertal i Folketinget på noget tidspunkt måtte ønske en fælles europæisk asylpolitik, så er min holdning helt klar: Vi hæver ikke vores veto uden at spørge danskerne ved en ny folkeafstemning.

For at sikre danskernes tryghed vælger jeg at bruge min sunde fornuft den 3. december. Derfor stemmer jeg ja. Rigtig god afstemning til jer alle.


Søren Pape Poulsen

12

Et af de store spørgsmål op til afstemningen er, om det gør nogen forskel at være fuldt medlem af Europol, eller om Danmark kan 'nøjes' med en parallelaftale. Læs om erfaringerne fra Norsk politi.

16

Kom med bag EU-konferencen på Christiansborg, og få et indblik i, hvad de forskellige oplægsholdere talte om.



Bliv klogere på, hvad der får den erklærede EU-skeptiker til at anbefale et JA.

06

- 02 Leder
- 03 Indhold
- 04 Hvad er det, vi stemmer om?
- 06 EU-skeptikeren, der anbefaler et JA
Interview med Rasmus Jarlov
- 08 Voxpop: Hvad stemmer du?
- 12 Norsk parallelaftale med Europol
hæmmer politiet
- 15 Opslagstavlen
- 16 Ingen tvivl om JA'et
– til konference om retsforbeholdet
- 18 Familien samlet til landsråd i Herning
- 20 På vej mod 100 år – del 8
- 22 Indlæg fra Konservativ Ungdom
- 23 Krydsord

STØTTET AF
EUROPA
nævnet

Politisk Horisont er støttet af Europa-Nævnet

Ansvarshavende redaktør Søren Vandsø **Redaktør** Simon Gosvig **I redaktionen** Dorte Toft Pedersen, Benny Damsgaard, Morten Scheelsbeck, Louise Hove Sørensen, Ulrica Helgesson, Peter Utzon Berg, Alexander Tolstrup, Peter Lemmich **Layout** Degn Grafisk **Tryk** Rosendahls **Afsluttet redaktion** 29. oktober 2015.

Politisk Horisont Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K **Telefon** 33 37 43 44 **E-mail** info@konservative.dk

Hvad er det, vi stemmer om?

Af **Ulrica Helgesson og Peter Utzon Berg**

Siden danskerne i 1992 stemte nej til Maastricht-traktaten, har Danmark haft fire forbehold i EU. Et af dem er det retlige forbehold, som betyder, at Danmark ikke deltager i det såkaldte overstatslige samarbejde, der handler om retlige og indre anliggender i EU-samarbejdet. Retsforbeholdet betyder, at Danmark i dag ikke er bundet af EU's lovgivning på indvandrings- og asylområdet, det civil-, familie- og handelsretlige område samt det politimæssige og strafferetlige område.

Med Lissabontraktaten, der trådte i kraft i 2009, blev det strafferetlige samarbejde og politisamarbejdet dog flyttet fra det mellemstatslige til det overstatslige niveau. Det betyder blandt andet, at Danmark står til at ryge ud af det vigtige politisamarbejde Europol. Det danske EU-forbehold har derfor den konsekvens, at

“ ... Danmark vælger altså selv til og fra i forhold til, hvor vi ønsker at samarbejde...

Danmark må forlade samarbejdet om politi, strafferet og terrorbekæmpelse.

Men Lissabontraktaten sikrer også, at Danmark har mulighed for at omdanne sit retsforbehold til en tilvalgsordning, hvor Folketinget fra sag til sag kan afgøre, om Danmark skal deltage i EU-samarbejdet på det retlige område. Danmark vælger altså selv til og fra i forhold til, hvor vi ønsker at samarbejde. Et flertal i Folketinget lægger op til, at Danmark tilslutter sig 22 specifikke retsakter, og det er dem, vi stemmer om den 3. december. Retsakterne kan deles op i tre overordnede områder:



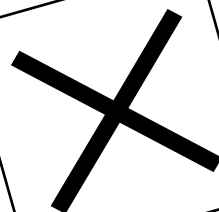
Styrket kriminalitetsbekæmpelse

Europol-samarbejdet giver det danske politi mulighed for at deltage i europæisk bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Politiet benytter i dag blandt andet samarbejdet til at bekæmpe organiserede bander, menneskehandel, børnepornografi og terror. De forskellige dele af EU's retspolitik er tæt forbundne, og en række af politiets konkrete arbejdsredskaber i bekæmpelsen af den grænseoverskridende kriminalitet er defineret i andre EU-retsakter end selve Europol-forordningen. For eksempel omfatter EU's antiterrorindsats og bekæmpelse af meget alvorlig grænseoverskridende kriminalitet også andre områder end Europol. Det gælder blandt andet politiuddannelse, registre for flypassageroplysninger og samarbejdet mellem medlemslandenes anklagemyndigheder i Eurojust.

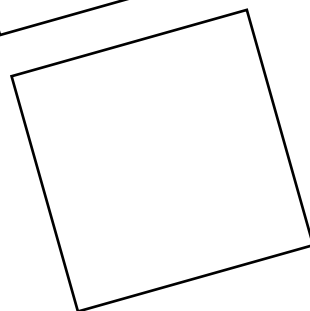
Forslag til lov om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning

Sæt X i én af rubrikkerne

JA



NEJ



§

2

Bedre retssikkerhed for danskerne

Retsakterne vedrører også danskernes hverdag som eksempelvis reglerne for forældremyndighed og skilsmisse. Mere end 1.000 danskere gifter sig hvert år med en borger fra et andet EU-land. EU-samarbejde på området vil sikre, at danske afgørelser om forældremyndighed og samvær også gælder i andre EU-lande. Retsakterne dækker også over et fælles EU-samarbejde mod børnebortførelser og muligheden for, at et polititilhold giver beskyttelse i andre EU-lande og ikke kun begrænses til Danmark.

Bedre vilkår for danske virksomheder

Globaliseringen har ikke kun indflydelse på kriminelle netværk, kriminalitetsbekæmpelse og familieforhold. Flere og flere virksomheder har i dag afdelinger i forskellige europæiske lande, og virksomhederne handler i stigende grad med hinanden på tværs af landegrænser. Derfor skal retsakterne sikre, at danske virksomheder har de samme vilkår som andre europæiske virksomheder, når det gælder konkurser og betalingspåkrav. Det vil sikre, at de danske virksomheder har lige konkurrencevilkår med de øvrige EU-landes virksomheder.

3

Dansk udlændingepolitik er stadig dansk

Afstemningen handler ikke om, hvorvidt dansk udlændingepolitik skal bestemmes i Danmark eller i EU-regi. Kursen for dansk udlændingepolitik fastlægges fortsat i Danmark.

I udgangspunktet vil et ja til afstemningen betyde, at retsakter i fremtiden ikke skal til folkeafstemning men derimod kan behandles direkte i Folketinget. Fremtidige tilvalg af retsakter vedrørende asyl- og udlændingepolitik forudsætter dog enighed blandt alle partierne i aftalen, hvor Venstre, Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti har garanteret at lægge det ud til en folkeafstemning, hvis et flertal i Folketinget skulle ønske, at Danmark indtræder i EU's fælles asyl- og udlændingepolitik.

Afstemningen den 3. december handler om, hvorvidt Danmark skal deltage i EU's overstatslige lovgivning, der vedrører kriminalitetsbekæmpelse, den civile retssikkerhed samt virksomhedernes muligheder for bedre at sikre sig mod konkurser og misligholdte betalinger.

EU-skeptikeren, der anbefaler et ja

Af **Dorte Toft Pedersen** | foto **Rasmus Flindt**

I Det Konservative Folkeparti er Rasmus Jarlov kendt som en kritisk røst mod EU-systemet. Når han om kort tid går i stemmeboksen for at sætte krydset om tilvalgsordningen, er han dog helt sikker på, hvor krydset skal sættes. Det bliver et ja. Men hvad er det, der får en erklæret EU-skeptiker til at træffe det valg?

“ Jeg vil fuldt ud betegne mig selv som EU-skeptiker. Jeg har ingen varme følelser for EU og for dansk afgivelse af suverænitæt og magt til EU.”

Der skulle ikke gå mange sekunder af interviewet, før Rasmus Jarlov fik fortalt, hvorfor han ikke udelukkende er begejstret for EU. Han er træt af, at EU blander sig i for meget, og han ønsker generelt ikke, at man fra Bruxelles eller Strasbourg skal bestemme mere over danskerne. Når det gælder afgivelse af magt til EU har Rasmus Jar-

lov altid grundlæggende været skeptisk.

Derfor var hans første indskydelse om afstemningen den 3. december også, som den kunne forventes. Men den vendte igen.

”Min mavefølelse, inden jeg havde læst aftalen om tilvalgsordningen, var, at jeg ville være

modstander af at tilslutte Danmark flere direktiver i EU. Men efter at have læst hele lovforslaget igennem må jeg sige, at det har været meget svært - selvom jeg har kritiske briller på - at finde noget, som vil være til ulempe for danskerne, hvis vi stemmer ja den 3. december.”

Harmløse konsekvenser

Rasmus Jarlov forstår fuldt ud de skeptikere, hvis umiddelbare holdning er at stemme nej. Men som skeptiker er han selv kommet til den erkendelse, at der ikke er meget ved afstemningen at være modstander af.

”En af de ting, vi siger ja til, er, at vi fortsat skal være en del af det europæiske politisamarbejde i Europol. Det er her, vi kan udveksle oplysninger med andre landes politi om terrorister, pædofile og andre grænseoverskridende kriminelle.”

Ud over Europol specifikt indeholder afstemningen 22 andre retsakter, som Rasmus Jarlov har kigget grundigt efter i sømmene. Og det er altså alle ganske harmløse retsakter, som kun er til gavn for danskernes rettigheder, vurderer han.

Rasmus Jarlov siger, at han i debatten omkring retsforbeholdet har taget sig tid til at lytte til skeptikerne, men at han endnu ikke har mødt en skeptiker, der kunne give ham en overbevisende grund til at stemme nej.

Et af argumenterne, Rasmus Jarlov oftest hører fra skeptikerne, er, at en tilvalgsordning vil give EU magten over Danmarks asyl- og udlændingepolitik. Det giver Jarlov dog ikke meget for:

”Det er slet ikke en del af det, vi stemmer om. I æn-

“ ... Det er altså alle ganske harmløse retsakter...



“ ... De ting, vi skal være med i, skal være mere til gavn for Danmark end for EU...”

dringsforslaget står det klart og tydeligt, at asyl- og udlændingepolitikken ikke er en af de retsakter, som Danmark skal samarbejde med EU om, hvis vi stemmer ja. Der altså ingen grund til bekymring på dette område,” understreger Rasmus Jarlov.

Til gavn for danskerne

EU-ordføreren mener derfor, at det er vigtigt at eksemplificere, hvad det helt præcist er, vi stemmer om den 3. december.

”En af de retsakter, vi stemmer om, vil have den virkning, at hvis en kvinde har en voldelig eksmand, som har fået tildelt polititilhold i Danmark ved den danske domstol, så skal det tilhold også gælde i resten af EU. Hvis kvinden flytter til Tyskland, skal hun stadig føle sig beskyttet og lige så sikker som i Danmark. Det er noget, der er svært at være modstander af.”

For Rasmus Jarlov gør det ham rolig, at et ja til tilvalgsordningen ikke betyder, at vi skal tilslutte os hele EU's retspolitik men kun de punkter i den, som vi er enige i. Lidt som at sammensætte sin egen menu ud fra a la carte-kortet på en restaurant. Vi bestiller kun det, vi gerne vil.

”Var det den fulde EU-pakke, vi skulle tilslutte os, vil



le min tilgang have været en anden. Så havde der været flere ulemper end fordele ved at stemme ja, men sådan er det jo ikke,” siger han.

”Min tilgang til europapolitikken er, at den skal være til fordel for Danmark. Det er det, der tæller for mig. De ting, vi skal være med i, skal være mere til gavn for Danmark end for EU. Jeg tænker på Danmarks interesser, og det er der, min loyalitet ligger.”

Opfordring til skeptikeren

Rasmus Jarlov vil gerne gøre det tydeligt for andre EU-skeptikere, at man sagtens kan stemme ja ved afstemningen om retsforbeholdet og stadig være kritisk over for EU.

”Jeg vil opfordre til, at man læser helt konkret, hvad det er, vi stemmer om, og så tror jeg, at de fleste mennesker vil være enige i, at det er nogle meget fornuftige og i øvrigt harmløse retsakter, som vi tilslutter os. Et ja er ikke et stort kvantespring mod, at EU skal have mere magt over Danmark. Det er det virkelig ikke.”

ja

**Helena, 69 år**

"Jeg stemmer ja. Jeg synes, at man i EU bør samarbejde om en række områder som blandt andet kriminalitet. Det er vigtigt, at kriminalitet bliver bekæmpet på bedst mulig måde. Derfor stemmer jeg ja på trods af, at mit normale parti anbefaler et nej."

**Katrine, 23 år**

"Som udgangspunkt er jeg for EU, så derfor må det blive et ja. Jeg har det sådan, at når man melder sig ind i en klub som EU, så må man være med. Ellers må man melde sig helt ud. Man kan ikke bare være med på trods. Min umiddelbare holdning er derfor at stemme ja. Når man siger a, må man også sige b."

Hvad stemmer

Forud for EU-afstemningen den 3. december har Politisk Horisont været på gaden. Her spurgte vi seks vælgere om, hvad de har tænkt sig at stemme og hvorfor.

**Niels, 47 år**

"Umiddelbart er min første indskydelse, at jeg vil stemme ja. Men i princippet kan alle regler jo misbruges og vendes den anden vej, så jeg skal lige have læst forbeholdet igennem for at være sikker på, hvad det helt præcis er, vi siger ja eller nej til."

**Joachim, 21 år**

"Jeg hælder mest til et nej. Jeg synes egentlig, at det altid har været meget fint, at vi har det her retsforbehold i EU. Jeg har tænkt mig at sætte mig mere ind i, hvad det er, vi stemmer om, for jeg tror ikke, at jeg bare vil stemme det, mit parti stemmer."

**Rune, 21 år**

"Jeg stemmer nej. Jeg har ikke sat mig så meget ind i det, men det er, fordi jeg er sikker på, at jeg stemmer nej. Det parti, jeg normalt lægger op ad, stemmer nej, og derfor er det også det, jeg tænker."

**Camilla, 25 år.**

"Generelt er jeg tilhænger af EU, og jeg mener, at det er godt at være en del af noget større. På den anden side er jeg bekymret for, at EU over længere tid vil komme til at bestemme for meget. Men jeg synes, det er smart, at Danmark samarbejder med andre lande, når det gælder politi."

Stemmer du?

**Anne Mie, 67 år**

"Jeg tror, jeg stemmer ja. Jeg synes, at når vi er i en union, så skal der gælde det samme for alle de lande, der er med i EU. Og her mener jeg, at de europæiske lande skal have de samme regler og samarbejde"

**René, 44 år**

"Normalt ville jeg hælde mod et ja i en EU-afstemning, hvis jeg umiddelbart svarer ud fra, hvad der ligger på rygraden. Jeg er tilhænger af et europæisk samarbejde, og jeg kan ikke se, hvorfor der skal være nogle begrænsninger der. Generelt synes jeg ikke om forbeholdstankgangen. Enten er du med, eller også er du ikke med."



Det er ret enkelt

Folkeafstemning om retsforbeholdet
den 3. december 2015

Vækst i balance™

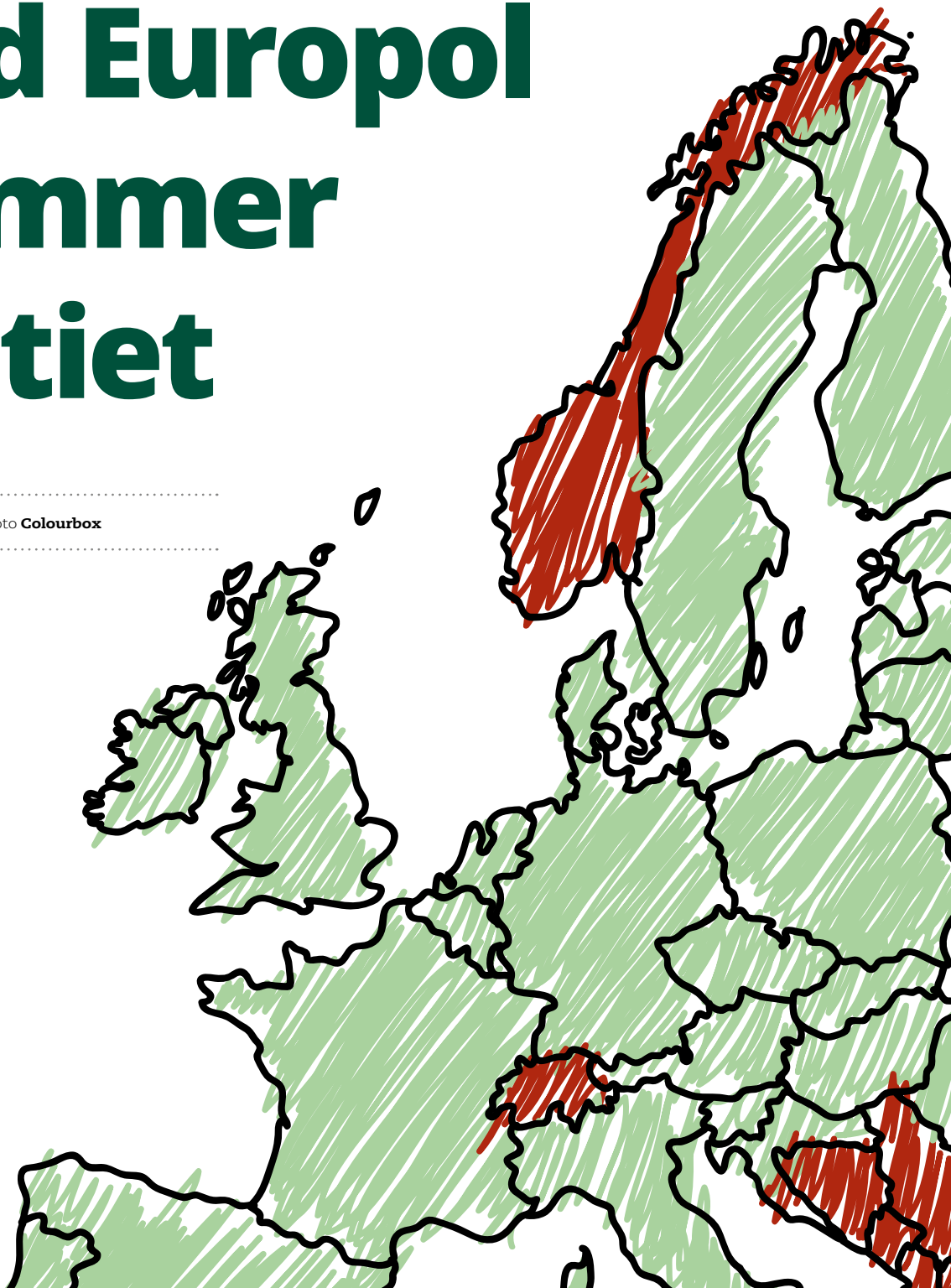
At drive virksomhed i Danmark skal være så enkelt som muligt. I dag er det en tung affære at få manglende betaling eller penge fra konkursbo hentet hjem fra andre EU-lande. Et ja ved folkeafstemningen om retsforbeholdet vil gøre det nemmere og vil styrke vores konkurrenceevne.

Derfor anbefaler Landbrug & Fødevarer et JA den 3. december.



Norsk parallelaftale med Europol hæmmer politiet

Af **Morten Scheelsbeck** | foto **Colourbox**



Det vil selvfølgelig være lettere for Norge at arbejde i Europol, hvis landet havde en fast plads ved bordet, mener det norske justitsministerium. Når norsk politi søger i Europols databaser, er der lang svartid, og det hæmmer kriminalitetsbekæmpelsen.



Hvis danskerne takker nej til at afskaffe retsforbeholdet den 3. december, takker vi samtidig nej til fortsat dansk deltagelse i Europol under de forudsætninger, som vi kender i dag.

Andre lande, der allerede nu er i en lignende situation, som vi kommer i ved et nej, har fået parallellaftaler med Europol, og de kan derfor stadig bruge systemet. Spørgsmålet er derfor, om der er nogen afgørende forskel på at være fuldt med i Europol eller at 'nøjes' med en parallellaftale. Det vil ikke have nogen betydning, siger nej-sigere, men hvis man tager norske erfaringer for gode varer, har det alligevel betydelige ulemper ikke at være fuldt med i Europol.

Et beskidt trick?

Både Enhedslisten og Liberal Alliance har langet hårdt ud efter ja-partierne for netop at bruge fortsat dansk deltagelse i Europol som et argument for at stemme ja den 3. december. LA's EU-ordfører, Christina Egelund, sagde til DR i august, at det "ikke er rimeligt, at man på den her måde tager vores deltagelse i Europol som gidsel" i debatten om retsforbeholdet. Enhedslistens retsordfører, Pernille Skipper, gik skridtet længere og kaldte det "meget tæt på at være løgn" og "et beskidt trick."

Men er det reelt et 'beskidt trick,' at et fuldt Europol-samarbejde og en parallellaftale ikke

er lige godt? For at få svar på det må man se på baggrundstal og erfaringer fra lande med de to muligheder. Vi ser på Danmark og Norge, der lige nu er henholdsvis fuldt medlem og har en parallellaftale.

Danmark er det land af alle medlemslandene, der bruger Europols

søgedatabase mest. Hele 72.000 gange i 2014 søgte danske betjente i den internationale database Europol Information System, EIS, som ifølge politiet selv er et af de vigtigste våben mod udenlandske kriminelle. Det svarer faktisk til, at næsten hver femte søgning i databasen foretages af en dansker.

Mister operativ betydning

Norge er ikke medlem af EU, og derfor kan landet ikke opnå en uforbeholden aftale om deltagelse i Europol. De kan derfor højst nå en parallellaftale, som de har nu, og som de i øvrigt har haft siden 2001, men problemet for nordmændene er, at de ikke kan søge direkte i EIS, som danskerne kan. I stedet skal de normalt vente to dage, og det er nordmændene selv utilfredse med:

"Det betyder, at resultaterne af vores søgninger ved normal sagsgang tager for lang tid og dermed mister deres operative betydning," skriver det norske politi ifølge et internt notat fra Justitsministeriet, som Berlingske gengav i en artikel om emnet i september.

Det danske politi er derimod tilfredst med at kunne benytte EIS hurtigt og effektivt. Det understregede vicepolititiinspektør Henrik Emil Hörup, der er leder af International Afdeling ved Nationalt Efterforskningscenter, ved samme lejlighed i Berlingske.

Lang svartid for nordmænd

Lang svartid for nordmænd

"Dansk politi står for 19 procent af alle søgninger i EIS, og Danmark står derfor relativt for flest forespørgsler. Det giver en indikation om, hvor vigtigt det arbejdsredskab er for os i forbindelse med bekæmpelsen af

" ... Danmark er det land af alle medlemslandene, der bruger Europols søgedatabase mest. Hele 72.000 gange i 2014 søgte danske betjente i den internationale database...



Det vil selvfølgelig være lettere for Norge at arbejde i Europol, hvis landet havde en fast plads ved bordet, mener det norske justitsministerium. Når norsk politi søger i Europols databaser, er der lang svartid, og det hæmmer kriminalitetsbekæmpelsen.



den grænseoverskridende kriminalitet. Vi ved også, at mange organiserede kriminelle kommer hertil og rejser igen hurtigt. Derfor bruger vi EIS mest muligt i vores efterforskninger. Og vi ser, at antallet af søgninger stiger,” understregede vicepolitinspektøren.

På grund af de besværligheder, som den lange svartid giver nordmændene, bruger det norske politi ikke EIS lige så meget som danskerne. Ikke engang 2.000 søgninger blev det til sidste år, hvilket er langt fra den høje danske aktivitet på 72.000 opslag.

Norge: Stor forskel på aftaler

Nu behøver antallet af søgninger i Europols databaser ikke nødvendigvis at være ligefrem proportionelt med virkningen og selve kriminalitetsbekæmpelsen, men ifølge nordmændene selv har det faktisk stækket norsk politi at være uden for.

Det fortalte fagdirektør Dag Egil Adamsen fra Justits- og Beredskabsdepartementet – som er navnet på det norske justitsministerium – da Jyllands-Posten i sidste måned bad ham forklare, hvilke konsekvenser det helt konkret har haft for Norge ikke at være fuldt medlem af Europol og det europæiske politisamarbejde.

”Selvfølgelig er der forskel på at have en tredjeland-aftale og at være fuldgyldigt medlem af Europol. Som medlem sidder man altid med ved bordet, og man har stemmeret. Norge sidder derimod kun med ved nogle borde og har ikke stemmeret. Om man kan leve med disse forskelle er et politisk spørgsmål,” sagde Dag Egil Adamsen, der blandt andet beskæftiger sig med Norges samarbejde med Europol, og fortsatte:

”Det vil selvfølgelig være lettere for Norge i Europol, hvis vi havde en fast plads ved bordet.”

Norge på niveau med Rusland

I forhold til aftaler som den, Norge har med EU og Europol, er det ifølge Dag Egil Adamsen vigtigt at huske, at Europol har indgået i alt 18 aftaler med tredjelande under nogenlunde samme forhold som Norge. Det er derfor ikke kun EU's nabolande, der kan opnå sådan en aftale, og Norge er af den årsag i kategori med lande som Rusland og Canada i forhold til muligheder i og indflydelse på Europol.

”Europol har tilsvarende aftaler med USA, Rusland, Canada og andre. Europol ved selvfølgelig, at hvis de giver nogle oplysninger til os i Norge, vil de andre partnerlande komme øjeblikkeligt og kræve at få det samme. Norge er derfor bare ét ud af mange tredjelande, også selv om vi ofte argumenterer for, at vi er medlemmer af Schengen-samarbejdet, og at vi derfor har særlige behov og et særligt forhold til EU,” sagde Dag Egil Adamsen ved den lejlighed til Jyllands-Posten.

Jarlov: Europol vigtigt argument

Netop forskellen mellem en fast Europol-aftale og en ekstern parallelaftale, som Norge nu har, er et af de vigtigste argumenter for et ja, mener den konservative EU-ordfører Rasmus Jarlov:

”Vi ved, at dansk politi flittigt bruger Europol-værktøjerne i arbejdet med at bekæmpe kriminalitet, og vi ved, at Norge slet ikke har de samme muligheder. Alene det burde være et stærkt argument for, at vi siger ja til tilvalgsordningen. Når nordmændene også selv så direkte og åbent forklarer, hvorfor det er en ulempe for dem ikke at have fuld adgang til Europol-databaserne, så styrker det kun min overbevisning om, at vi sikrer dansk politi og dansk kriminalitetsbekæmpelse bedst med et ja den 3. december,” siger Rasmus Jarlov til Politisk Horisont.

Tale men ikke stemme

Af artiklen fra Jyllands-Posten fremgår det i øvrigt også, at det norske justitsministerium føler, at de ikke har nogen indflydelse på, hvad fokusområderne i Europol har været igennem de senere år. Omvendt har Danmark som fuldt medlem været med til at få sat en international kamp mod blandt andet rockerkriminalitet højt på dagsordenen.

”Vi bliver inviteret, når lederne af de nationale enheder i Europol mødes. Her kan vi tale, men ikke stemme,” sagde Dag Egil Adamsen til Jyllands-Posten.

Det er netop den indflydelse, som Danmark i dag har som medlem, som vil forsvinde, hvis vi stemmer nej den 3. december, mener Rasmus Jarlov:

”Vi kan sætte ting som rockerkriminalitet på dagsordenen blandt Europol-landene i dag. Men det kan vi kun, fordi vi er fuldt med. Hvis vi stemmer nej og dermed melder os ud og i stedet forsøger at få en parallelaftale, som nordmændene har, så er det slut med, at de andre lande lytter til os. Hvis vi går den vej, skader vi både dansk politis arbejde og vores egen indflydelse. Det vil ikke være godt for Danmark,” afslutter Rasmus Jarlov.

OPSLAGSTAVLEN



www.PasPåDanmark.dk – har du set vores hjemmeside?

Her kan du blive endnu klogere på afstemningen om retsforholdet den 3. december.

Paneldebatter

Mangler du en konservativ politiker til en debat på din skole eller arbejdsplads, kan du skrive til kampagne@konservative.dk. Så forsøger vi at finde en politiker til jer. Hvis ikke et folketingsmedlem kan, prøver vi at finde en blandt vores talenter eller folketingskandidater.

Forudbestil jubilæumsbogen

Det Konservative Folkeparti fylder 100 år i 2016. Det markeres blandt andet med udgivelse af en jubilæumsbog. Forfatter er historikeren Lars Christensen, der blandt andet har lavet artikelserien 'På vej mod de 100 år,' som du kan læse sidste afsnit af bagerst i bladet. Du kan forudbestille bogen ved at sende en mail til info@konservative.dk. Bogen udkommer den 22. februar og koster under 300 kr.

Informér os!

Informér os! Har du fået nyt telefonnumm eller ny mailadresse? Husk at give os besked via mail på medlem@konservative.dk.

Bestil gratis uddelingsmaterialer

Hvis du også ønsker at føre kampagne for et JA den 3. december, kan du gratis bestille denne flyer til uddeling på kampangemotor.dk. Du har materialet i postkassen senest to dage efter, du har bestilt det.



FERIELUKKET

Julelukket

Hovedkontoret holder jule- og nytårslukket fra mandag den 21. december og åbner igen mandag den 4. januar. Du læser måske bladet her sidst i november, men vi ønsker alligevel dig og din familie en glædelig jul!

M.I.S.



Ingen tvivl om JA'et

– til konference om retforbeholdet

Af **Louise Hove Sørensen** | foto **Ulrica Helgesson**

Datoen siger lørdag den 19. september 2015. Dagen, hvor EU-konferencen om retforbeholdet afholdes på Christiansborg. 230 deltagere har tilmeldt sig arrangementet, hvilket hurtigt mærkes ved besøgsindgangen. Ind ad døren strømmer det til med forventningsfulde deltagere. Det lille rum ved indgangen har lavt til loftet og fyldes hurtigt med snak, mens folk utålmodigt tripper for at komme op ad trappen til vandrehallen. I dag skal Danmarks folkeafstemning om retforbeholdet diskuteres.

Talerne er Connie Hedegaard, Rasmus Jarlov, Bendt Bendtsen, Søren Pape og Claus Oxfeldt. Sidstnævnte er formand for Politiforbundet, mens resten nok er de fleste bekendt. Forud for arrangementet har der været stor interesse. En interesse så stor, at man efter kort tid erstattede tilmeldingslisten med en venteliste på grund af det begrænsede antal pladser i Folketingets landstingssal.

Snakken inden arrangementets begyndelse bærer præg af, at der blandt deltagerne både er de nysgerrige, de afklarede og uafklarede. Dem, som vil vide mere om afstemningen, og dem, der egentlig mest kommer for at fortælle oplægsholderne, hvordan verden bør se ud.

Indholdet i tilvalgsordningen kan være svært at overskue, så der er inviteret talere,

der på hver sin måde kan bidrage med nuancer til debatten. For Søren Pape har det været vigtigt at klæde medlemmerne på til den kampagne, der er forud for afstemningen, så det var ham personligt, der udsendte invitationen til dagens deltagere.

Tryghed og indflydelse

Klokken viser lidt over 10.00, og konferencen er nu officielt i gang. På talerstolen byder Søren Pape velkommen.

”Det er vigtigt, at vi træffer valget om, hvor krydset skal sættes den 3. december, på baggrund af et oplyst grundlag. Derfor afholder vi i dag denne konference, så vi kan få belyst de problemer, retforbeholdet har for blandt andet danskernes tryghed i hverdagen og bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet.”

Tilvalgsordningen indeholder 22 retsakter med politiske områder helt fra skilsmisselovgivning og konkurslovgivning til menneskesmugling. Retsakterne vedrører overordnet set områderne kriminalitetsbekæmpelse og borgernes og virksomhedernes retssikkerhed. Det er betydningen af de områder, som dagens talere vil uddybe.

Ordstyrer Lars Barfoed præsenterer Connie Hedegaard som den første taler. Med sine erfaringer som EU-kommissær taler hun om Danmarks rolle i EU. For hende er det vigtigt, at Danmark deltager aktivt i EU-samarbejdet. Danmark skal fortsat bevare den konstruktive stemme, hvor vi har mulighed for at yde indflydelse på EU-lovgivningen, mener hun. Fra hende bliver det et rungende ja, når hun får valgkortet i hånden.

“ ... Det har været meget svært, selvom jeg har kritiske briller på, at finde noget, som er til ulempe for danskerne...”



Den positive EU-skeptiker

Næste taler i rækken er MF'er Rasmus Jarlov, der problematiserer, hvad der står på spil for Danmark i forhold til retsforbeholdet. Rasmus lægger ikke skjul på, at han er EU-skeptiker. Men for ham er det vigtigt, at man giver politiet de rigtige værktøjer.

Til afstemningen den 3. december vil han derfor alligevel anbefale, at man stemmer ja. Afstemningen handler for Rasmus Jarlov ikke om suverænitetsafgivelse men om 22 retsakter, der kun vil være til gavn for danskernes og Danmarks rettigheder.

"Efter at have læst hele lovforslaget igennem må jeg sige, at det har været meget svært, selvom jeg har kritiske briller på, at finde noget, som er til ulempe for danskerne i det, vi skal stemme om d. 3. december," siger Rasmus Jarlov.

Ingen alternativer

Op på talerstolen træder nu Bendt Bendtsen, der til hverdag arbejder med EU-lovgivningen på nærmeste hold som konservativt medlem af Europa-Parlamentet. Hans budskab er klart.

"Vi kan ikke være tjent med, at vores sikkerhed bliver svækket. Vi ved, at de kriminelle ikke stopper ved grænserne, lige meget hvor meget kontrol vi udfører".

Der er en summen i salen. Ifølge Bendt Bendtsen er en tilvalgsordning det eneste rigtige. Fortalerne for at beholde retsforbeholdet peger på, at man kan indgå parallelaftaler i stedet. Men Bendt siger fra talerstolen, at det ikke er nok.

"Siden 2009 har Danmark ikke fået en eneste parallelaftale på trods af flere ansøgninger." Ifølge Bendt Bendtsen vil det tage op imod seks år at få aftalen, hvor Danmark i mellemtiden står helt uden for de pågældende områder.

Da oplægget slutter, er der stor iver efter at stille spørgsmål. Til sidst afbrydes debatten af frokost. Man skulle tro, at den politiske debat for en stund ville holde pause, men selv med en sandwich i hånden diskuteres der på livet løs om de forrige oplægsholdere.

Tilvalgsordning er nødvendig for Danmark

Næste punkt på dagordenen er Claus Oxfeldt. Med sin baggrund som formand for Politiforbundet tager hans oplæg udgangspunkt i de danske politibetjentes hverdag, og han taler derfor med en vis personlig indsigt. Han understreger, at de kriminelle ikke kender nogen grænser i den globaliserede verden, som vi lever i.

"Og det er netop derfor, at vi har brug for Europol," siger



“ ... Vi ved, at de kriminelle ikke stopper ved grænserne, lige meget hvor meget kontrol vi udfører...



han. "Det er vigtigt, at landene kan bruge hinanden og ligeledes udveksle viden på tværs." Hvis Danmark står uden for Europol, vil konsekvenserne være store, lader han tilhørerne forstå.

Dagen er efterhånden ved at rende på hæld. Den sidste har været på talerstolen, og det sidste spørgsmål er blevet stillet. Folk pakker langsomt deres ting sammen og virker tilfredse. Vi er én dag nærmere afstemningen, men vi er blevet meget klogere.

Familien samlet til landsråd i Herning



Af **Peter Lemmich** | foto **Rasmus Flindt**

Mens Caroline sad i det hvid-grønne sofaarrangement med en ny C-kop i hånden og nød sin morgenkaffe, blev Svend, Anna, Jacob og næsten 800 andre landsrådsdeltagere budt velkommen i døren. Her stod Søren Pape sammen med partisekretær Søren Vandsø, partiets to næstformænd og den nye folketingsgruppe klar for at byde hele den konservative familie velkommen til landsråd.

I foyeren blandede sangen fra rødthalse, fuglekonger og sanglærker sig med gensynets glæde og afvæbnende latter i den lille blomsterindrammede forhave.

Den grønne løber var erstattet af grønne velkomstmåtter ind til landsrådssalen, hvor Søren Pape og folketingsgruppen præsenterede deres vision for Danmark.

En vision om at skabe mere tryghed og flere muligheder.

En vision om at skabe mere respekt for hårdt arbejde og den travle hverdag.

Vores hjem er fundamentet for vores tryghed og vores muligheder i livet, lød parolen. Både de trygge rammer, som skabes af vores egne familier og pri-

ivate hjem. Men også den tryghed og de muligheder, som skabes på baggrund af stærke værdier og et solidt fundament, hvis vi passer bedre på vores fælles hjem: Danmark.

Talen skabte stor begejstring blandt tilhørerne, og den kan ses eller genses på partiets Facebook-side eller på Youtube.

Efter en grundig og god debat om de mange politiske indstillinger afsluttedes landsrådet til tonerne af sangen 'New Tomorrow,' mens dørene til happy-hour i Teaterkælderen blev slået op.

Den efterfølgende landsrådsfest gav både anledning til rungende latter og eftertænksomhed, da Naser Khader holdt aftenens festtale om blandt andet dansk humor og vores fælles værdier. Efter en perfekt tilberedt hovedret fik Rune Klan festsalen til at græde af grin, og der var derefter gang i dansegulvet non-stop, da Michael Vajhøj og band gav den gas'olin til langt ud på natten. Heldigvis kunne vi takket være skiftet til vintertid sige tak for i aften klokken 1, selvom der blev festet til klokken 2.

Vintertiden er muligvis mørk og kold herhjemme i Danmark, men da den konservative familie var samlet til landsråd i Herning, fik alle en varm velkomst og en lysere fremtid forude at se.

Tak for et rigtig godt landsråd – og på gensyn i 2016!

“ *...Vores hjem er fundamentet for vores tryghed og vores muligheder i livet...*

Landsråd 2016 er planlagt til weekenden 24.-25. september i Herning Kongrescenter.



En sej gammel dame fylder 100 år

Af **Lars Christensen, Ph.d.** | foto **Polfoto**

Da Poul Schlüter forlod Statsministeriet i 1993, kunne ingen selvsagt vide, at der ville følge en række turbulente år, inden Det Konservative Folkeparti igen kom til magten. Sådan så det egentlig heller ikke ud i de første år.

Henning Dyremose forlod Folketinget allerede i august 1993, og Hans Engell samlede magten omkring sig. Sammen med generalsekretær Peter Sterup og lederen af partiets presstjeneste, Erik Skov Petersen, blev partiet styret med fast hånd. De fik promoveret flere unge kandidater, og da der i 1994 var valg til Folketinget, gik det ikke nær så galt, som man kunne have frygtet efter tamilsagen. Et tab på tre mandater var til at bære, og der kom en række nye folk ind i folketingsgruppen, som fremstod ung og dynamisk. Poul Nyrup Rasmussens statsministerpost kunne dog ikke rokkes.

I meningsmålinger optrådte Hans Engell som en seriøs kandidat til statsministerposten. Det blev kronet, da han i 1995 indgik forlig med regeringen om finansloven. Uffe Ellemann-Jensens velkendte temperament kogte over, men for konservative har vrede venstrefolk alle dage været et sikkert tegn på, at man har gjort noget rigtigt.

Natten mellem den 19. og 20. februar 1997 gik det imidlertid galt. Efter en forlænget middag med folketingsgruppen kørte Hans Engell ind i en betonklods på Helsingørmotorvejen. I første omgang fik han opbakning fra gruppen, men støtten smuldrede hurtigt. Et forsøg på en magtdeling mellem Engell og Per Stig Møller blev besværliggjort, da

en gammel spiritusdom til Per Stig Møller blev trukket frem. Den følgende tid var præget af intriger og konspirationer for åbent tæppe i det gamle parti. Alle andre end de konservative morede sig kosteligt.

Folketingsvalget i 1998 gav på den baggrund en lussing til partiet. En nedgang til 16 mandater tyndede ud i gruppen men ikke i dens stridslyst. Per Stig Møller trak sig som leder og overlod roret til Pia Christmas-Møller. Hun forsøgte med inddragelse af den respekterede erhvervsmand Poul Erik Andreassen som formand at skaffe en fredsmægler udefra. Men man kan ikke stifte fred, før viljen er der, og den 2. august 1999 gav Pia Christmas-Møller op.

I det udmattede parti fandt man endelig frem til en løsning. Magtdelingen kom nu til at bestå af Bendt Bendtsen som gruppeformand og politisk leder, Brian Mikkelsen som næstformand og Lene Espersen som politisk ordfører. Nu måtte man se bort fra de mange gnubbede ord, der var faldet i kampens hede.

Bendt Bendtsen træder til

Den største hjælp for Bendt Bendtsens 'fredsmission' kom med regeringsdeltagelsen efter folketingsvalget i 2001, der sluttede den interne uro. Efter den overraskende klare sejr for Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti dannede V og K regering med Anders Fogh Rasmussen som statsminister og Bendt Bendtsen som vicestatsminister og økonomi- og erhvervsminister. Det Konservative Folkeparti fik flere markante platforme som udenrigsministerposten (Per Stig Møller), justitsministerposten (Lene Espersen) og kulturministerposten (Brian Mikkelsen).

“ ... for konservative har vrede venstrefolk alle dage været et sikkert tegn på, at man har gjort noget rigtigt...



Mange konservative talte resultater på retspolitikken og for erhvervslivet, og Per Stig Møller nød stor international respekt. For hele regeringen var det en særlig triumf, at optagelsen af de central- og østeuropæiske lande i EU faldt på plads under et topmøde i København. På skatteområdet kæmpede de konservative en tapper, men for det meste ensom, kamp for at få skattelettelse. Det lykkedes dog efterhånden, men desværre ikke i et omfang, der ændrede på billedet af Danmark som et af verdens tungest beskattede lande.

Mere kontroversiel var Danmarks deltagelse i de internationale konflikter efter terrorangrebet 11. september 2001. Der var bred enighed om deltagelsen i krigen i Afghanistan. Til gengæld var det med snævert mandat, at Danmark gik med i krigen i Irak. For Anders Fogh Rasmussen var det afgørende at støtte den amerikanske præsident George W. Bush i at få fjernet Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben. Per Stig Møller lagde derimod afgørende vægt på, at Saddam ikke havde fulgt FN's påbud. Krigene kostede danske soldater livet, mange mistede førligheden, og endnu flere fik psykiske lidelser. Til gengæld fik man fordrevet de tyranniske regimer og især i Afghanistan skabt nye muligheder for ikke mindst kvindernes liv. At resultaterne især i Irak ikke viste sig holdbare kan næppe klandres VK-regeringen.

Den største krise blev dog sagen om Muhammed-tegningerne i 2005-06. Anders Fogh Rasmussen og Per Stig Møller forsøgte at hævde ytringsfrihedens ret i et demokratisk samfund, men de mødte et voldsomt had blandt muslimer med ambassadeafbrændinger og handelsboykot til følge. I første omgang red Per Stig Møller og Anders Fogh stormen af, men ti år efter er resultatet af krisen øget selvrens overalt.

De sidste VK-år

Det lykkedes regeringen at fastholde flertallet ved valgene i både 2005 og 2007, og i 2009 valgte Bendt Bendtsen at gå af som partileder. Ministerposter slider, og det nagede nok også, at han havde fået tilnavnet Mr. 10 %, fordi partiet ikke rigtigt ville løfte sig fra det niveau. Bendt Bendtsen fik dog som Poul Schlüter i sin tid en

belønning med et fornemt valg til Europa-Parlamentet. Lene Espersen overtog lederskabet med jysk slagfærdighed. Også Anders Fogh Rasmussen forlod posten for at blive generalsekretær i NATO og overlod statsministeriet til Lars Løkke Rasmussen. Da de to skulle sætte deres eget hold, vakte det nogen opmærksomhed, at Lene Espersen placerede sig selv i udenrigsministerstolen. Per Stig Møller var regeringens mest populære minister, og selv om kulturlivet stod ham nær, var posten som kulturminister ikke nogen fuldgod erstatning.

Da Lene Espersen blev rodet ud i en sag om afbud til et arktisk topmøde, begyndte en nedtur, der endte med, at hun trak sig som partileder og overlod posten til Lars Barfoed. På kort tid skulle han få meningsmålingerne vendt inden folketingsvalget i september 2011. Det lykkedes ikke. Tværtimod gav valget en regulær øretæve og endte med otte mandater.

Uden for regering

Efter næsten 10 år i regering måtte Det Konservative Folkeparti igen vænne sig til at være i opposition. Det er ikke særlig let for et parti, der mener at høre til nær magten. Det lykkedes ikke at vende nedturen, og Lars Barfoed trak sig til fordel for Viborgs borgmester, Søren Pape Poulsen. Valget i 2015 gav som bekendt blot seks mandater.

Det har dog før været stor nedgang i partiets 100-årige historie. I 1976 udtalte Poul Schlüter i et interview, da partiet var nede på 4,3 procent i en meningsmåling: "Det Konservative Folkeparti er hverken et uansvarligt, destruktivt, anarkistisk eller opportunistisk parti, og hvis man er så naiv at tro, at partiet befinder sig på gravens rand, kan jeg kun sige, at man tager grundigt fejl. Partiet er en sej gammel dame, og en sådan er ikke at tage livet af."

“ ... På skatteområdet kæmpede de konservative en tapper, men for det meste ensom, kamp for at få skattelettelse...”

Stem nej

Af **Mikkel Ballegaard Pedersen** | foto **Privat**



Konservativ Ungdom anbefaler et nej til tilvalgsordningen.

Jeg anerkender, at et ja indeholder positive elementer, ligesom jeg går ud fra, at de fleste ja-sigere kan forstå argumenterne hos os, som stemmer nej.

Afstemningen er meget mere end Europol. For det er 22 EU retsakter, som bliver implementeret i Danmark, hvis der bliver flertal for et ja den 3. december. Udover retsakten, som omhandler samarbejdet i Europol, er det retsakter om civil-, handels- og familieretlige samarbejder, vi tilvælger.

Det vil sige, at skilsmisser, konfiskationer, terrorismetænktets rettigheder, arveretlige spørgsmål og udarbejdelsen af et tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav er blandt de retsakter, som bliver tilvalgt med et ja.

Politiske områder, hvor beslutningskompetencerne ikke skal placeres i Bruxelles men gør det bedst i det danske parlament, Folketinget.

Asylpolitikken

De 22 retsakter kan man være for eller imod, men det er ikke nødvendigvis den overvejende grund til at stemme nej.

Asylpolitikken

For en del af aftaleteksten blandt ja-partierne giver fremadrettet råderetten over indførelsen af de retsakter, som ikke er en del af afstemningen, til et simpelt flertal i Folketinget.

Det vil sige, at et simpelt flertal i Folketinget kan afgive suveræniteten og indføre retsakter om en fælles europæisk asyllovgivning. Det skal vi for alt i verden undgå.

For nuværende har ja-partierne givet håndslag på, at intet parti stemmer for indførelsen af asylforordningen uden at have meldt det ud før et folketingsvalg. Det vil sige, at ethvert parti er bundet i en periode men ikke nødvendigvis længere end det.

“ ... Uanset afstemningens resultat må vi som bevægelse efter den 3. december kigge frem... **”**

Statsministeren har lovet, at det kommer til folkeafstemning, hvis Danmark skal tiltræde asylpolitikken. Men hvorfor så ikke skrive det ind i det forslag, vi stemmer om? Der står jo det stik modsatte i aftalepapiret. Nemlig, at det er op til Folketinget. Og på trods af Løkes løfte er der ingen garantier, når han ikke længere sidder på statsministerposten.

Hvem ved, hvordan det politiske landskab ser ud om 10, 20 eller 30 år?

Hvad forhindrer de selvsamme partier i at skifte standpunkt på det asylretlige område? Folketingsflertal- og konstellationer er omskiftelige, så den suveræniteten, vi afgiver med et ja, kan ramme vores efterfølgende generationer lige i nakken.





Hvis ja? Hvis nej?

Uanset afstemningens resultat må vi som bevægelse efter den 3. december kigge frem.

Hvis afstemningen ender med et nej, bør Det Konservative Folkeparti med det samme foreslå en ny folkeafstemning, som udelukkende handler om tiltrædelse af Europol-samarbejdet. Deltagelsen heri kan formentlig samle os konservative såvel som et flertal i befolkningen.

Hvis afstemningen ender med et ja, bør Det Konservative Folkeparti som parti stille sig i spidsen for, at EU's asylforordning aldrig bliver implementeret i Danmark uden at have været til folkeafstemning først. Det er et løfte, vi som konservative og partifæller må give hinanden.



	instrumenter				
	brøler				
	sted-ord				
Ifølge Rokokoposten har Frederiksberg-borgmester Jørgen Glenthøj udtalt, at kommunen må have en _____, når det røde bystyre i København afholder bilfri dag.	lære				
underskrift		2500			I hvilken by var Michael og Bendt mon til EPP-kongres medio oktober?
		nordisk gud			
					side
					langs
					eksotisk frugt
					periode
					dyret
		flyt ud			
		gl. karakter			
legetøj					
afgrøde			scener	tone	biord
slik				binde-ord	træ
		gik			
		stue-pynten			
salen					
					netkryds.dk
dyr					
regent					
forfor					
par		tone			
		drik			
beta-ling			romer-tal		
skole-pige					netkryds.dk

B A G S V Æ R D

LAKRIDS

Vindere, løsning og afleveringsdato

Du kan være med i konkurrencen om at vinde to gavekort til Bog&Idé ved at indsende løsningen til info@konservative.dk. Husk at skrive dine kontaktoplysninger. Seneste frist for indlevering af løsningen er den 1. januar 2016. Der trækkes lod blandt de indsendte svar. Vinderne får direkte besked.

Løsningen på seneste krydsord i Politisk Horisont nr. 3 2015 er: Grammofonplader

Vinderne blev:

Einar Bolt, Gyldenlundsvej 31, 2920 Charlottenlund.
Svend Jørgen Madsen, Græsvængevej 15, 5960 Marstal.

STEM JA

— fordi danske virksomheder
fortjener fair vilkår i Europa

di.dk/stemja

FOLKEAFSTEMNING
3. DECEMBER 2015



#stemja



Dansk Industri